

Spm. nr. S 773

Til erhvervsministeren (14/12 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvordan vil ministeren sikre aktindsigt og klagemuligheder for bankkunder, der bliver betragtet som erhvervs kunder, fordi de som privatpersoner har fulgt en banks rådgivning om køb af aktier, bankobligationer eller lignende erhvervsmæssige dispositioner?«

Begrundelse

Ved ændringer af bank- og sparekasseloven med henvisning til EU's andet bankdirektiv har Folketinget vedtaget, at kun banker bliver betragtet som part i klagesager over banker indgivet til Finanstilsynet.

Dermed har Folketinget afskåret alle erhvervs kunder fra aktindsigt i egne sager og klagemuligheden til Erhvervsankenævnet.

I betragtning af, at bankskandalerne i forbindelse med Varde Bank, Himmerlandsbanken, Færøbankerne etc. har medført tab for privatpersoner på grund af dårlig bankrådgivning, er det ikke rimeligt, at deres klagemuligheder er bortfaldet. Den manglende aktindsigt gør det næsten umuligt at føre et civilt søgsmål imod bankerne.

Da der ikke er nogen grund til at tro på, at det er de sidste bankskandaler eller daglige overgreb på bankkunder, vi har set, må borgernes retssikkerhed genoprettes.

Svar (2/1 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

1. Hvis en kunde er utilfreds med den rådgivning, som en bank giver i private kundeforhold, er der mulighed for at klage til Pengeinstitutankenævnet. Ankenævnet kan tillige behandle klager fra erhvervsdrivende, såfremt klagen ikke adskiller sig væsentligt fra klager vedrørende et privatkundeforhold.

Som jeg tidligere har givet udtryk for ved besvarelsen af spørgsmål nr. S 23 fra Erhvervsudvalget, har jeg taget kontakt til Finansrådet for at give små og mindre erhvervs virksomheder bedre muligheder for at klage til Pengeinstitutankenævnet.

2. Hvis kunden mener, at banken har påført denne et tab, kan kunden anlægge erstat-

nings sag ved domstolene, idet den nødvendige bevisførelse m.v. kun kan ske under en retssag.

Ved erstatningssøgsmål må sagsøger bevise, at der er lidt et økonomisk tab.

3. Hvis et pengeinstituts dispositioner er udtryk for en generel praksis, kan sagen forelægges Finanstilsynet, der vil lade oplysningerne indgå i den generelle overvågning af, om pengeinstituttet overholder bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 1, stk. 6, om redelig forretningsskik eller god pengeinstitutpraksis.

Hvis Finanstilsynet finder, at en praksis er i strid med bank- og sparekasselovens § 1, stk. 6, vil afgørelsen rette sig mod pengeinstituttet.

Det er derfor pengeinstituttet, der som part kan indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn.

4. Når der i spørgsmålet tales om aktindsigt, vil jeg gerne understrege, at offentlighedsloven og forvaltningsloven ikke gælder for private erhvervs virksomheder, herunder for pengeinstitutter. Det vil sige, at erhvervs virksomhedernes kunder kan ikke kræve indsigt i virksomhedernes dokumenter, bogføring m.v.

Finanstilsynets afgørelser træffes som led i tilsynshvervet. Tilsynets afgørelser retter sig derfor alene mod pengeinstitutterne. Dette betyder, at en kunde ikke kan gøre sig til part ved at klage til tilsynet.

Jeg mener fortsat, at den bedste måde at forbedre mindre erhvervs kunders retsstilling over for pengeinstitutterne er at bedre muligheden for at klage til Pengeinstitutankenævnet.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at pengeinstitutternes rådgiveransvar vil blive behandlet af det udvalg, som undersøger ansvarsforholdene i forbindelse med finansiel rådgivning.

Spm. nr. S 780

Til skatteministeren (14/12 95) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvordan vil ministeren sikre, at ret og uret kan bedømmes imellem banker og bankkunder, når advokat- og retsudgifter ikke altid er fradragsberettiget for bankkunder, medens bankerne altid kan fradrage deres udgifter til juridiske afdelinger, advokatbistand og retsudgifter?«